

ת"פ 43008/08/20 - מדינת ישראל נגד אחמד זהרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 43008-08-20 מדינת ישראל נ' זהרה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד זהרה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מיקי פורן

ב"כ הנאשם: עו"ד גיל גבאי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. **שוד בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 402(ב) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 בחוק.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד הנאשם בעבודת שיפוצים אצל מעסיקו וביום 13.8.20 בשעת בוקר ביצעו הנאשם ומעסיקו עבודת שיפוצים בבית המתלוננת, ילידת 1951 ובעלה בכפר סבא. בהמשך היום הוציא הבעל מארון בחדר השינה מעטפה ובתוכה כסף מזומן, הוציא מתוכה סכום של ₪ 6,000 ומסר את הכסף למעסיק כתמורה על עבודתם, והחזיר לארון את המעטפה בה נותרו ₪ 11,000. למחרת ביום 14.8.20 בשעה 15:30 עת הייתה המתלוננת לבדה בבית, דפק הנאשם על דלת ביתה. המתלוננת ראתה דרך עינית הדלת את הנאשם עוטה מסכה כירורגית שחורה ולא פתחה את הדלת. בחלוף 15-20 דקות, דפק הנאשם בשנית על דלת ביתה, המתלוננת לא ראתה דבר דרך העינית ופתחה מעט את הדלת. **הנאשם פתח בחוזקה את הדלת, דחף את המתלוננת לתוך הבית והיא נפלה ארצה. הנאשם תפס את המתלוננת והרימה מהרצפה תוך שהוא תופס באמצעות ידיו את פיה, חונק אותה ומכה אותה. כל אותה עת, אמר הנאשם למתלוננת "תשתקי" ואיים עליה מספר פעמים כי אם תקרא למשטרה הוא יהרוג אותה. בהגיעם לחדר השינה, דחף הנאשם את המתלוננת על הרצפה בפינת חדר השינה, ניגש לארון, הוציא את המעטפה ולקח אותה. בשלב זה, המתלוננת התרוממה מהרצפה והנאשם איים עליה כי אם לא תשתוק הוא יוציא את האקדח. עת הנאשם התחיל לצאת מחדר השינה, המתלוננת צעקה "הצילו", הנאשם חזר לחדר השינה ואיים על המתלוננת שאם לא תשתוק הוא יהרוג אותה. לאחר מכן הנאשם נמלט מהבית בריצה כשהוא נושא עמו את המעטפה ובה סכום של ₪ 11,000, השליך בדרכו את הכובע והכפפות שנשא עליו לפח המחזור ברחוב והמשיך**

עמוד 1

בריצה עד שהגיע לצומת רחובות, החביא את המעטפה בין השיחים, ניתק את החלק התחתון של מכנסיו והשליכם לאזור השיחים. כעבור מספר שעות שב הנאשם למקום ונטל את המעטפה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בפניה ובקרסול רגל שמאל והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, שלפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. עוד הוסכם בין הצדדים שהמאשימה תגביל את טיעוניה לעונש ראוי של 5 שנות מאסר הכולל עונש מאסר בפועל בן ה-8 חודשים שאותו מרצה הנאשם כיום.

ראיות לעונש

4. **תקליטור** ובו סרטון ממצלמת הגוף של השוטרת שהגיעה לביתה של נפגעת העבירה לאחר האירוע המתעד את תיאור העבירה על ידי נפגעת העבירה, סערת הרגשות שבה הייתה נתונה וחבלות על פניה (ת/1).

5. **הצהרת נפגעת העבירה (ת/2)** - המתלוננת ילידת שנת 1951 (כבת 70), נשואה, אם ל-5 ילדים וסבתא לנכדים. עבדה כסייעת לילדים בבתי הספר. לצורך שיפוץ דירתם, נפגעת העבירה ובעלה חסכו כסף במשך תקופה למרות מצבם הכלכלי המורכב. **מאז האירוע, הם חיים בפחד. מאישה מלאת שמחת חיים, עצמאית לחלוטין שעובדת ומנהלת את משק ביתה, הפכה להיות אישה כבויה שתלויה באחרים. בשל הפחד שחוותה, היא בודקת כל העת מי נמצא בסביבתה, נעזרת באחרים לניהול משק הבית, מתעוררת בפחד כאשר תמונות אותו היום אינן מרפות ממנה.** חוששת שהנאשם ישוב לביתה כדי לממש את איומו ולהורגה. מאז האירוע היא אינה מתפקדת כפי שתפקדה בעבר. לאחרונה, לנוכח הפחדים שחוותה שמא יתקפו אותה, היא נפלה ברחוב ושברה את רגלה, כך שהיא אינה יכולה לעבוד. נפגעת העבירה ביקשה מבית המשפט שהנאשם ירצה שנים רבות מאחורי סורג ובריא כדי שתוכל לחוש בטוחה. נגרם להם נזק כלכלי, פגיעה בתפקוד, תחושת השפלה ובפרט בשל כך שהאירוע היה בביתה, המקום שאמור להיות הכי מוגן בעבורה. תמיד היא ובעלה נהגו ברוחב לב כלפי אנשים זרים שעבדו בסביבתם, וכיום חשה שנגזלה מהם התמימות. היא אבדה את הביטחון והאמון בבני אדם. אינה יודעת אם בשארית ימיה תוכל למצוא את הדרך להשיב את השמחה לחייה ולהסיר את הזיכרונות והמחשבות על האירוע.

6. **גזר דין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 14.10.20 בבית משפט השלום לתעבורה בחדרה בתיק פל"א 10064-06-19 (ת/3) (להלן: "תיק התעבורה")** - ממנו עולה שהנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות תעבורה, ונדון לעונשים הבאים: מאסר בפועל למשך 8 חודשים, הפעלת עונש מאסר מותנה של 6 חודשים בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו. בנוסף, הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל, ופסילה על תנאי.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מיקי פורן, מדובר באירוע חמור ומתוכנן מראש. הנאשם עבד בבית המתלוננת יום טרם השוד וראה את הכסף שאותו שדד לבסוף. מדובר בנפגעת עבירה כבת 69 במועד ביצוע העבירה. ביום שישי בצהריים, היא חשבה שבעלה דופק בדלת ולכן פתחה. היא הייתה לבדה והנאשם ניצל את העובדה שהוא מכיר ויודע מה לחפש. הוא ניצל את העובדה שהמתלוננת פתחה מעט את הדלת ונכנס לדירה תוך שימוש בכוח. האלימות כללה מכות וחבלות שספגה המתלוננת. בנוסף הנאשם איים עליה מספר פעמים. הנאשם לא גילה כל חמלה כלפי נפגעת העבירה. הנזק שנגרם לה רב כיוון שהעבירה בוצעה בביתה ומעבר לחבלות שספגה נותר בה פחד רב לשארית חייה. בכל פעם שבעלה יעזוב את הבית, יתעורר בה פחד, כאשר מה שחזק את החשש של נפגעת העבירה הם האיומים והמצג שהציג בפניה שהוא מחזיק באקדח. המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 4 ועד ל-6-7 שנות מאסר בפועל. הנאשם צעיר בן 22 ללא עבר פלילי ויש להטיל עליו 4.5 שנות מאסר, כך שיחד עם המאסר שמרצה כיום של שמונה חודשים, יעמוד עונשו על 5 שנות מאסר בפועל, בנוסף למאסר מותנה ולפיצוי לנפגעת העבירה.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיל גבאי, הנאשם מרצה כיום עונש מאסר בגין עבירת תעבורה, ועתירת המאשימה לחפוף חלק מסוים של המאסר, ראויה. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות ולכן ראוי להורות על חפיפת העונש שייגזר עליו לעונש המאסר שמרצה כיום. הנאשם הודה כבר בחקירתו במשטרה. התכנון אשר לו טענה המאשימה הוא מתיאורו שלו את מחשבותיו טרם העבירה, בשונה ממצב בו שניים מתכננים ביחד שוד. לא ניתן לדעת מהפרטים המופיעים עד כמה היה לנאשם מידע על כך שבבית קיים הרכוש שנשדד. אין מחלוקת על כך שנגרם נזק נפשי לנפגעת העבירה מעצם הכניסה לביתה של אישה מבוגרת ונקיטת אלימות כלפיה. קיים נזק בכל תיק שבו יש כניסה לבית ופגיעה בקשישים. מדובר באדם שלקח אחריות כבר במהלך חקירתו במשטרה, ובעת שהוצגו לו תמונותיה של הקשישה הוא פרץ בבכי, הודה וסיפר על החובות שהוא נתון בהם, על איומים ברצח שספג אם לא ימציא סכום כסף עד למועד שניתן לו. זו הסיבה לביצוע העבירה. הנאשם רצה לבקש סליחה מהקשישה על המעשה שעשה, והוא הבין את חומרת מעשיו. מדובר בנאשם בן 22, שנמצא בקבוצת בגירים-צעירים, ויש להתחשב בכך בקביעת מתחם העונש שכן אין לו את הבשלות ואת היכולת לשלוט בעצמו כמו שיש לאדם מבוגר, אחראי ומיושב. ההגנה עתרה למתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר. בקביעת עונשו יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר, ריצוי עונש מאסר לראשונה בחייו, הודאתו במשטרה ובבית המשפט, נטילת אחריות והחשיבות שבמניעת עדותה של נפגעת העבירה, ולכן יש לקבוע את עונשו בחלקו התחתון של מתחם העונש. בנוסף יש מקום לקבוע שחלקו הארי של המאסר שאותו הוא מרצה כיום יהיה בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה.

9. הנאשם טען שהוא מודע לכך שמעשיו היו טעות, היה לו קצת בלגן עם משפחתו. מבקש סליחה ומתכוון להחזיר להם את הכסף ככל יכולתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

11. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לשלמות הגוף, הכבוד, הזכות לביטחון במרחב הפרטי - בביתו-מבצרו של אדם - וזכות הקניין. בית המשפט קבע לא אחת שקשישים מהווים, בגילם המתקדם, "טרף קל" למעשי שוד אלימים. הציווי המקראי "מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם וְהַדְרַת פָּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט ל"ב) הוא עתיק יומין, וכך גם בקשתו של משורר תהילים "אַל תִּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כְּכֹלֹת כְּחֵי אֶל תַּעֲזֹבֵנִי" (תהילים ע"א ט'). הואיל ואין ביכולתם של קשישים להגן על עצמם מפני מעשי אלימות ושוד, שומה על בית המשפט לעשות כן, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי ההלימה והגמול (ראו: ע"פ 6056/18 **אדרי נ' מדינת ישראל** [16.5.19] וע"פ 1660/19 **Kvartskhava נ' מדינת ישראל** [23.10.19]). בהקשר זה יש לציין כי המחוקק ראה בחומרה את מעשי האלימות נגד הקשישים, ובשל כך קבע עבירה נפרדת של "תקיפת זקן" שבה בגין מעשה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש נקבע עונש חמור יותר מאשר באותה עבירה שמבוצעת כלפי קורבן שאינו זקן (ראו סעיף 368 ו' לחוק העונשין). בכך ביקש המחוקק להעניק הגנה רבה יותר על קשישים מפני מעשי אלימות המבוצעים כלפיהם.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 1864/11 **דוידוב נ' מדינת ישראל** (7.11.12):

"שוד או גניבה מקשים ומחסר ישע, נתפס כמעשה שיש בו כיעור מוסרי גדול יותר מעבירה "רגילה" של שוד או גניבה, בהיותו הפרה של הציווי "והדרת פני זקן" הנתפס כמעין חוק טבע בכל חברה אנושית. העבירה של שוד קשישים היא מעשה נקלה ובזוי במיוחד, גם בקוד העברייני, ולא בכדי היא נחשבת לעבירה הנמצאת בתחתית "שרשרת המזון" של העבירות ושל העבריינים.

מי ימוד את האימה, הפחד, הבושת והצער של קשיש - פעמים רבות קשיש המתגורר בגפו - שנפל קורבן לעבירה של שוד וגניבה. אכן, לא כל קשיש הוא חסר ישע, אבל אין כוחו של קשיש כשל אדם

צעיר, שיכול לעיתים להתגונן או לרדוף אחר הגנב או השודד. נקל לשער את התחושה המתסכלת עד-מאוד של השפלה וחוסר אונים של קשיש שנפל קרבן לעבירה כגון דא. ניסיון החיים מלמד כי איכות החיים של קשישים אחרי מעשה שוד או גניבה אינה כתמול שלשום. אף יש שאורחות חייהם השתנו והתהפכו בעקבות אירוע טראומטי של גניבה או שוד, לאחר שלהוותם נוכחו לדעת כי ביתם כבר אינו מבצרם. תופעות של חוסר אמון בבני אדם, בידוד והסתגרות נפשית לצד התבצרות פיזית (סורגים ומנעולים), חשש, אבדן ביטחון עצמי, נדודי שינה ועוד תופעות והשלכות המשפיעות על הקשיש ועל בני משפחתו. מכאן מידת הסלידה של החברה ביחס לשוד וגניבה מקשישים, ומכאן החומרה היתרה שבתי המשפט מייחסים לעבירה זו בהיבט של שיקולי גמול והלימה".

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה. ככלל, בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, לרבות כזו המבוצעת נגד קשישים, יש להבחין בין מדרגי ביניים שונים של חומרה, בהתאם לגילם של נפגעי העבירה הקשישים, קיומו של תכנון מוקדם, ביצוע העבירה בצוותא, האם בוצע שימוש או איום בנשק קר או חם; עוצמת האלימות שהופעלה ותוצאותיה, פערי הכוחות שבין הקורבן לתוקף לרבות ניצול מצוקתו של הקורבן, תמימותו או חולשתו; שווי הרכוש שנשדד; האם העבירה בוצעה במרחב הציבורי או בביתו של הקורבן ועוד (ראו למשל, ת"פ (מח' ב"ש) 59224-03-19 **מדינת ישראל נ' אל טלאקה** [8.9.20]).

במקרה הנוכחי, הנאשם נכנס תוך שימוש בכוח לדירה בה שהתה קשישה בגפה, היכה אותה, איים עליה ושדד ממנה כסף שהיה במעטפה. זאת לאחר שיום קודם עבד במקום ומאותה מעטפה נמסר למעסיקו סכום כסף. חומרה יתרה קיימת באלימות ובאיומים שנקט הנאשם כלפיה בעת ביצוע השוד. עם זאת, האלימות הפיזית אשר נקט הנאשם כלפי המתלוננת לא הייתה ברף העליון, לא היה ביצוע בצוותא, ולא שימוש בנשק (אם כי הנאשם איים שיוציא אקדח).

על חומרתה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה של העבירה - 20 שנות מאסר.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שלביצוע העבירה קדם תכנון. הנאשם עבד בבית נפגעת העבירה ובעלה - זוג קשישים, יום קודם לביצוע העבירה. באותו מועד הבעל הוציא מהארון בחדר השינה מעטפה ובה כסף מזומן, ומסר מתוכו כסף למעסיק. למחרת, הגיע הנאשם למקום כאשר הוא מצויד בכובע ובכפפות ועל פניו מסיכה כיוררגית לשם מניעת זיהוי. הנאשם דפק על דלת הבית, וכאשר נפגעת העבירה פתחה פתח צר את דלת ביתה, פתח את הדלת בחוזקה, דחף את נפגעת העבירה לתוך הבית והיא נפלה ארצה. הנאשם תפס אותה, הרימה מהרצפה תוך שהוא תופס באמצעות ידיו את פיה, חונק ומכה אותה. בהגיעם לחדר השינה הנאשם דחף את נפגעת העבירה לרצפה בפינת החדר, ניגש לארון ונטל ממנו את המעטפה ובה הכסף. נפגעת העבירה התרוממה מהרצפה והנאשם איים עליה שאם לא תשתוק הוא יוציא את האקדח. הנאשם יצא מהחדר, אך למשמע צעקות לעזרה של נפגעת העבירה, הנאשם שב לחדר השינה ואיים עליה שאם לא תשתוק - הוא יהרוג אותה. הנאשם נמלט מהבית, השליך את הכובע והכפפות שנשא והחביא את המעטפה שבה הכסף בין השיחים וניתק את החלק התחתון של מכנסיו, כל זאת למניעת זיהוי. מספר שעות לאחר מכן שב הנאשם למקום בו החביא את המעטפה ונטל אותה.

הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הוא רב שכן כתוצאה מתקיפה אלימה הכוללת הפלתה של הקשישה על הרצפה, הכאתה וחניקתה עלול היה להיגרם לקשישה נזק רב יותר, בפרט לנוכח גילה. פוטנציאל פציעתם של קשישים מנפילות ומאירועים אלימים הוא משמעותי, ולעיתים די בהפעלת כוח מועט על קשיש כדי לגרום לו פגיעה קשה. הנזק שנגרם בפועל כולל ברמה הפיזית חבלות שנגרמו לנפגעת העבירה בפניה ובקרוסול רגל שמאל בגינם פונתה לקבלת טיפול רפואי. ברמה הרגשית תיארה נפגעת העבירה פגיעה בתחושת הביטחון הכללי, חוויה תמידית של פחד בפרט בשל כך שמקרה השוד אירע בביתה וכן פגיעה בתפקוד. נפגעת העבירה תיארה פגיעה ביכולת לתת אמון באנשים ואובדן שמחת

חיים. בנוסף נגרם לנפגעת העבירה נזק כלכלי, בסך של 11,000 ₪, סכום אותו חסכו נפגעת העבירה ובעלה לשם עריכת שיפוץ בביתם, על אף מצבם הכלכלי המורכב. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא בצע כסף. הנאשם תיאר לחץ שהופעל עליו מגורמים שונים נוכח חובותיו הכספיים.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 8515/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.10.18), דחה בית המשפט ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שוד בנסיבות מחמירות ותקיפת זקן. הנאשם ואחר (קטין) קשרו קשר לשדוד קשישה המתגוררת בגפה, הם דפקו בדלת וביקשו מים. המתלוננת פתחה את הדלת, האחר דחף אותה לרצפה, החזיק בה בכוח והניח מגבת על פניה. האחר המשיך לרתק את הקשישה לרצפה במשך 20 דקות ובזמן זה הנאשם חיטט בדירה עד שמצא כסף בסך של 5,000 ₪ ושטר של 100 \$ אותם גנב. השניים נמלטו מהדירה לאחר שהורו לקשישה שלא להזעיק משטרה. לנפגעת העבירה נגרמו כאבים וסימנים כחולים ברגליה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל**. הנאשם צעיר כבן 18 בעל עבר פלילי נדון לעונש של **7 שנות מאסר בפועל** (בנוסף הופעלו במצטבר עונשי מאסר מותנה כך שירצה 8 שנים ו-3 חודשים) וענישה נלווית.

ב. בע"פ 5642/20 **סובח נ' מדינת ישראל** (6.1.21), דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם ואחר נכנסו לביתה של קשישה בעודה ישנה במיטתה ומשכו בחוזקה את צמידי הזהב שענדה. כאשר הקשישה התעוררה, הם ניסו לחנוק אותה באמצעות השמיכה וחדלו כאשר צעקה ונמלטו מהמקום עם תכשיטיה. לקשישה נגרמו המטומות על ידיה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל**. הנאשם בשנות העשרים לחייו, לחובתו עבר פלילי, נדון לעונש של **5.5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ג. בע"פ 2257/13 **חייפץ נ' מדינת ישראל** (24.3.14) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת שוד. הנאשם שדד קשישה שעה שחזרה לדירתה, דחף אותה וכאשר היא נפלה ארצה משך מצווארה שתי שרשראות זהב ונמלט. הנאשם, בעל עבר פלילי, **נידון ל-5 שנות מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 3678/14 **גית נ' מדינת ישראל** (21.7.15), קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע ביחד עם אחר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם והאחר הגיעו לביתה של קשישה, הנאשם ביקש מהקשישה להיכנס לביתה כדי למלא דלי מים. הקשישה אפשרה לו להיכנס ואז נכנס האחר לבית, הפיל את הקשישה לרצפה, איים עליה וקשר את ידיה ועיניה באמצעות צעיף. האחר דחף את הקשישה לעבר חדר פנימי בבית וגנב משם סך של 3,000 ₪ ותיק בו היו 300 ₪ כרטיס אשראי וטלפון נייד. בטרם עזבו השניים, האחר שב ואיים עליה. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו של האחר שחלקו בעבירה היה משמעותי יותר **מתחם עונש הנע בין 3.5 ל-6 שנות מאסר** ומתחם עונש לנאשם הנע בין שנתיים וחצי ל-3.5 שנות מאסר. האחר נדון לעונש של **47 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם נדון לעונש של 33 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון נתן דעתו לחלקו היחסי הנמוך של הנאשם וכן להסתייגות שביטא במהלך השוד להתנהגותו האלימה של האחר, הקל בעונשו והעמידו על 24 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (מח' ב"ש) 24698-02-18 **מדינת ישראל נ' קוגן** (19.2.20), הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות ותקיפת קשיש. הנאשם ואחר נכנסו לביתו של

קשיש ששהה בגפו בביתו, תקפו את הקשיש בפניו ובגופו ונטלו סך של 100,000 ₪ שהיה מוסתר בדירה. הקשיש נחבל בפניו ובגופו ופונה לקבלת טיפול רפואי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל**. הנאשם ללא עבר פלילי ואינו בקו הבריאות, נדון לעונש של **5.5 שנות מאסר בפועל**.

1. בת"פ (מח' ב"ש) 59224-03-19 **מדינת ישראל נ' אל טלאקה** (8.9.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם ואחר עקבו אחרי זוג קשישים עת יצאו מהחנות שבבעלותם ובידם פדיון החנות - 1,350 ₪ וצ'קים. כאשר זוג הקשישים הגיעו לביתם, הקישו על הדלת וכשהקשישה פתחה את הדלת, הנאשם והאחר שפניהם מכוסות בכובעי גרב, התפרצו פנימה, האחר אחז בבגדיה והפילה לרצפה, עמד מעליה ואחז בידו סכין. בעלה התקדם לעברה והנאשם הפילו ארצה, נטל את התיק ובו פדיון החנות ושניהם נמלטו מהמקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 5 ל-8 שנות מאסר**. הנאשם בשנות העשרים לחייו, נשוי ואב לילדים ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **5 שנות מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

2. בת"פ (מח' י-ם) 67902-02-20 **מדינת ישראל נ' מסודה** (10.11.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם הוא אחיינה של עוזרת הבית בביתם של זוג קשישים, קשר עם אחרים ועם דודתו קשר לשדוד את הקשישה בביתה בעת שבעלה אינו בבית. לאחר פעולות הכנה, נכנסו הנאשם והאחרים לבית הקשישה, כפתו אותה בידה וברגליה והדביקו סלטייפ על פיה. בעת שהנאשם השגיח על הקשישה, האחרים חיפשו בבית ונטלו תכשיטים ואת מכשיר הטלפון של הקשישה ונמלטו מהבית. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל**. הנאשם בשנות העשרים לחייו, בעל הרשעה ישנה יחידה ונבנתה בעניינו תוכנית שיקום על ידי שירות המבחן, נדון לעונש של **4.5 שנות מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 30159-02-20 **מדינת ישראל נ' דיאב** (13.9.20), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות וצרף תיק של התפרצות, החזקת סכין ותקיפה סתם. הנאשם חדר לביתם של זוג קשישים בשעת לפנות בוקר. הקשישה שמעה רעשים ויצאה מחדרה, הבחינה בנאשם וצעקה לעברו. הנאשם אחז במתלוננת בצווארה וחסם את פיה. בעלה ניסה לשחררה אולם הנאשם דחף אותו לרצפה. הנאשם נטל מהבית סך של 4,050 ₪ ונמלט. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 3.5 ועד ל-6 שנות מאסר** לעבירת השוד. הנאשם בעל עבר פלילי ורקע של התמכרות לסמים נדון לעונש של **4 שנות מאסר בפועל** ובית המשפט הפעיל עונשי מאסר מותנה.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-3.5 ועד ל-6.5 שנות מאסר בפועל**.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם צעיר כבן 22. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה עליו, אף שהוא מרצה כיום עונש מאסר בפועל. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה כבר בעת חקירתו במשטרה, הביע חרטה, והסביר את הרקע למעשיו בכך שנקלע לחובות והיה נתון ללחצים. בהמשך לכך, הנאשם אף הודה בבית המשפט. בעניינו של הנאשם לא התבקש תסקיר שירות מבחן. הנאשם נעדר עבר פלילי אולם קיימות בעברו

הרשעות בתיקי תעבורה, בגין נדון כבר בשנת 2017 לעונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, וכאמור כיום מרצה עונש מאסר בפועל נוסף בן 8 חודשים.

18. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם לא שולב בכל טיפול העוסק בגורמי הסיכון במצבו וכי נשיאת עונש מאסר בעבר בגין עבירות תעבורה, לא היוותה עבורו גורם ממתן ומרתיע ולא מנעה את ביצוע העבירה הנוכחית.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אם כי לא בתחתית המתחם. זאת, לצד מאסר מותנה ופיצוי לפגעת העבירה בגין הנזקים שנגרמו לה. בקביעת הפיצוי לפגעת העבירה נתתי דעתי הן לנזק הממוני שנגרם לה בסך של 11,000 ₪ שנגנבו ממנה, והן לעוגמת הנפש ולנזק הרגשי שנגרמו לה, כפי שעולה מהצהרת נפגעת העבירה.

20. בכל הנוגע לסוגיית חפיפת או הצטברות עונש המאסר שמוטל בתיק זה ביחס לעונש המאסר של 8 חודשים שבו נושא הנאשם כעת בגין תיק התעבורה, סבורני כי יש להורות כי 6 חודשים יהיו במצטבר, והיתרה בחופף לעונש המאסר הנוכחי.

במישור הכללי, ראוי להדגיש כי הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין הקובעת שאם לא נאמר במפורש כיצד יישא הנאשם את עונשו במקרה שהוא נושא כבר עונש מאסר - יישא את התקופה הארוכה מבין השניים, נועדה אך למלא את החסר מקום שבו המשפט לא קבע את סוגיית ההצטברות או החפיפה של העונשים, ואין היא קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ואף לא הכרעה ערכית בנושא. עקרון ההלימה שנקבע כעקרון המנחה בענישה מחייב כי לכל מעשה עבירה יינתן ביטוי הולם בקביעת העונש.

במקרה הנוכחי, נתתי דעתי לכך שבתיק התעבורה שבו נדון הנאשם לעונש מאסר של 8 חודשים, הופעל עונש מאסר על תנאי קודם של 6 חודשים, כולו בחופף. מכאן, שחפיפה מלאה של העונש כעת, תוביל לחפיפה כפולה של אותם שישה חודשי מאסר על תנאי, אשר כבר הופעלו בחופף בתיק התעבורה.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **46 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינם מיום מעצרו 15.8.20.
- ביחס לתקופת המאסר של 8 חודשים שאותה החל לרצות ביום 14.10.20 בגין תיק פל"א 10064-06-19 - שישה חודשים מהעונש הנוכחי יהיו במצטבר לתקופת המאסר שהוטלה באותו תיק וחודשיים בחופף, **כך שסה"כ בגין שני התיקים ירצה הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירות אלימות או רכוש מסוג עוון, או שיבוש מהלכי משפט.
- ד. פיצוי בסך 30,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.9.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.